

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2013 de avocatul Ion Prisacari în numele inculpatului

Storoj Serghei Valeriu, născut la 27 septembrie 1977, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Bulgară 117, ap.40.

Termenul examinării cauzei în:

instanța de fond de la 13.07.2011 pînă la 19.06.2012,

instanța de apel de la 24.08.2012 pînă la 24.04.2013,

instanța de recurs de la 01.08.2013 pînă la 16.10.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2012, Storoj Serghei a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal la 4 ani închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Storoj Serghei, la 26 mai 2011, ora 12.00, aflîndu-se în scara casei de locuit nr.110 din str.Bulgară, mun.Bălți, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Stahovschii Leonid și aplicînd față de acesta violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui, care s-a manifestat prin aplicarea unei lovituri în partea din spate a capului, în urma căreia ultimul a căzut jos, după care în mod deschis i-a sustras telefonul mobil de model „Nokia 2600”, împreună cu cartela Sim, la preț de 300 lei, și bani în sumă de 200 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 500 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel și apel suplimentar, inculpatul S.Storoj și, respectiv, avocatul I.Prisacari în numele acestuia, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, fiind condamnat pentru jaf ilegal, invocînd că sentința este bazată pe declarațiile părții vătămate și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, pe cînd L.Stahovschii, care pretinde că a fost jefuit la 26.05.2011, a sesizat organul de urmărire penală tocmai la 31.05.2011, depunînd o cerere că a fost jefuit de o persoană necunoscută; instanța superficial a apreciat probele prezentate și nu a audiat martorii N.Boico, T.Șvarț, L.Dosan și N.Ostrovan, declarațiile cărora au o importanță pentru stabilirea adevărului în procesul penal; inculpatul a recunoscut că a săvîrșit fapta, deoarece a fost dus în eroare de organul de urmărire penală, care i-a promis că nu va fi pedepsit, că va avea posibilitatea de a se împăca cu partea vătămată.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2013, au fost admise apelurile declarate de către avocatul I.Prisacari și de inculpat, casată parțial, din oficiu, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința judecătoriei Bălți din 19

iunie 2012 și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S.Storaj a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 4 ani închisoare fără amendă, cu executarea ei în penitenciar de tip închis. În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că Storaj Serghei, la 26 mai 2011, în jurul orelor 16.00-17.00, aflîndu-se în scara casei de locuit nr.110 din str.Bulgară, mun.Bălți, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Stahovschii Leonid și aplicînd față de acesta violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui, care s-a manifestat prin aplicarea unei lovituri în partea din spate a capului, în urma căreia ultimul a căzut jos, după care în mod deschis i-a sustras telefonul mobil de model „Nokia 2600”, împreună cu cartela Sim, la prețul de 300 lei, la fel și bani în sumă de 200 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu în sumă de 500 lei.

Instanța de apel a constatat că concluziile primei instanțe referitor la vinovăția inculpatului sînt bazate pe probele administrate și verificate în ședința de judecată, și anume declarațiile părții vătămate L.Stahovschii, a martorului O.Rusica, cît și materialele dosarului - plîngerea părții vătămate L.Stahovschii din 31.05.2011, rapoartele de examinare medico-legală nr.440 din 31.05.2011, de expertiză medico-legală nr.204/D din 09.06.2011 și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.06.2011, din care rezultă că L.Stahovschii l-a recunoscut pe S.Storaj, ca persoana care i-a sustras deschis telefonul mobil, probe care au fost corect apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, acțiunile acestuia just fiind încadrate în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Totodată, în legătură cu faptul că în ședința instanței de apel procurorul a concretizat acuzația adusă inculpatului, în ceea ce privește timpul săvîrșirii infracțiunii, și anume că fapta a fost săvîrșită între orele 16.00 - 17.00, dar nu la ora 12.00, instanța de apel a cercetat suplimentar toate probele, inclusiv a audiat inculpatul S.Storaj, care a negat jaful, declarînd că după conflictul iscat în bar a urmărit partea vătămată pentru a se clarifica cu ea, aflîndu-se pe scara blocului nr.110 din str.Bulgară din nou s-au certat și l-a îmbrîncit pe L.Stahovschii, poate și l-a lovit, dar nu ține minte, că a reparat dauna, crezînd că va fi posibilă împăcarea cu acesta; partea vătămată L.Stahovschii, martorii N.Boico, L.Dosan, N.Ostrovian, S.Negrescu, L.Popolinschi și S.Cocicariov, ajungînd la concluzia că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în prevederile art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Instanța a apreciat critic depozițiile inculpatului, precum că nu l-a lovit pe L.Stahovschii și că nu i-a sustras telefonul mobil și banii, deoarece nu corespund celor relatate de el la urmărirea penală, în cadrul căreia a recunoscut vina căindu-se sincer de cele comise, oferind o explicație în scris, iar fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit, a declarat că a reparat dauna cauzată prin infracțiune, pe care partea vătămată o consideră neconsiderabilă, astfel recunoscînd învinuirea formulată parțial (f.d.10, 61, 70-71).

De asemenea, critic a apreciat instanța și versiunea inculpatului, precum că la 26.05.2011, între orele 16.00-17.00 dînsul se afla în altă parte a orașului, în

microraioul „Maldova”, deoarece nu se racordă cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, inclusiv ale martorului apărării N.Boico, din declarațiile căreia rezultă că în ziua de 26.05.2011, în jurul orei 17.00, s-a întâlnit cu S.Storj la magazinul din apropierea blocului nr.110 din str.Bulgară, mun.Bălți.

Totodată, instanța a conchis că invocarea repetată a semnului calificativ „cu cauzarea de daune considerabile” de către procuror în ordonanța cu privire la concretizarea învinuirii este neîntemeiată, deoarece prima instanță a exclus din volumul învinuirii formulate inculpatului semnul calificativ dat, nefiind stabilit faptul că prejudiciul material cauzat părții vătămate este considerabil. Mai mult, procurorul nu a declarat apel și în aceste condiții, în cadrul judecării apelurilor părții apărării, nu a fost în drept să indice în ordonanța de concretizare a învinuirii acest semn calificativ.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul I.Prisacari în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui S.Storj, pe motiv că hotărîrile atacate sînt ilegale și neîntemeiate, că atît prima instanță, cît și cea de apel au dat o apreciere eronată probelor din dosar; nu au ținut seama că inculpatul nu a săvîrșit fapta imputată, sentința este bazată pe declarațiile părții vătămate L.Stahovschii și recunoașterea persoanei după fotografie, pe cînd acesta a depus cererea doar la 31.05.2011 indicînd că a fost jefuit de o persoană necunoscută; instanța de apel nu a apreciat corect declarațiile martorilor N.Boico, L.Dosan și N.Ostrovan, care au o importanță pentru stabilirea adevărului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui S.Storj, pe motiv că instanțele judecătorești nu au dat apreciere obiectivă probelor administrate în cauză.

Colegiul penal constată că instanța de fond și cea de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale acuzării, cît și ale apărării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui S.Storj în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume: declarațiile inculpatului S.Storj, a părții vătămate L.Stahovschii, a martorilor S.Cocicariov, N.Boico, L.Popolinschi, S.Negrescu, L.Dosan și N.Ostrovan, și actele cauzei: rapoartele de examinare medico-

legală nr.440 din 31.05.2011, de expertiză medico-legală nr.204/D din 09.06.2011 și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.06.2011. Probele puse la baza concluziei de vinovăție a inculpatului de către instanțele de fond sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu trezesc careva dubii.

Instanțele de fond au respins versiunea înaintată de către inculpatul S.Storaj, precum că nu el a săvîrșit infracțiunea imputată, deoarece la 26.05.2011, între orele 16.00-17.00 dînsul se afla în microraioul „Maldova”, constatînd că, potrivit declarațiilor părții vătămate, dînsul căzînd jos de la lovitură, l-a văzut anume pe S.Storaj, care i-a luat telefonul mobil și banii, iar martorii au declarat: - S.Cocicariov, că în urma conflictului apărut între partea vătămată și inculpat, barmenul l-a dat afară pe S.Storaj, iar în urma acestuia a ieșit și L.Stahovschii, și ambii s-au îndreptat spre blocul unde domicilia ultimul; - N.Boico, că în jurul orei 16.00-17.00, l-a văzut pe inculpat în apropierea blocului nr.110 din str.Bulgară, unde locuiește partea vătămată. Mai mult, instanțele au stabilit că versiunea dată se combate prin însăși declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, unde dînsul a recunoscut vina în săvîrșirea sustragerii deschise de la partea vătămată a bunurilor, s-a căit în cele comise, indicînd că a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Astfel, din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului S.Storaj în baza art.187 alin.(2) lit.e) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată.

Colegiul remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerîndu-le neîntemeiate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 82 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia, că anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În consecință, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului Storoj Serghei, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui Storoj Serghei, fiind vădit neîntemeiat

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 06 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă